

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI
TOVARNE OBUTVE**PeKo**

TRŽIČ

čevljar

LETNIK XII

STEVILKA 9

SEPTEMBER 1972

Notranje rezerve v boljšem izkoriščanju delovnega časa

»Work - Factor« - skladnejše določanje izdelavnih časov

V začetku avgusta smo na širšem informativnem razgovoru z vodnji oddelkov izdelave zgornjih, delov poročali o osvojanju sodobnejše tehnike za študij dela in časa — o sistemu vnaprej določenih časov »Work Factor«. Vsebina razgovora bo gotovo zanimala vse člane naše delovne skupnosti, zato je prav, da povzamemo glavne misli:

»Work-Factor« (kratko WF) je komercialno ime sistema. To je v bistvu katalog časov za osnovne gibe in preprosta umska dela.

Sistem WF je bil razvit z namenom, odpraviti uporabo merilne ure pri določanju za delo potrebnega časa. Njegova natančna in dosledna pravila zmanjšujejo vpliv osebne presoje analitika na najmanjšo možno mero. Z odpravo ocenjevanja storilnosti pri merjenju časa, zelo povečajo zanesljivost in izenačenost izračunanih časov. Prednost nove tehnike je v skladnejšem določanju izdelavnih časov, služi pa tudi kot pripomoček za poglobljen in podroben študij dela.

Osnovni gibi so najmanjši elementi gibanja, ki jih lahko poljubno po-

vezemo v katerokoli delovno situacijo. Delovno operacijo lahko torej razdelimo na gibe. Časi za nje pa so znani vnaprej. Zbrani so bili s pomočjo podrobnega študija in mnogih meritev z uro, filmsko kamero in posebej za študij gibov konstruiranih naprav. Zanima nas torej le razčlenjena metoda dela, da potem z ustreznim računom določimo čas trajanja operacije. Taka je osnovna zamisel! vseh sistemov vnaprej določenih časov.

Zamisel take analize dela je stara že blizu 50 let. WF ni prvi objavljen sistem vnaprej določenih časov. Je pa najstarejši,

ki se danes široko uporablja v različnih vejah industrije.

Po II. svetovni vojni je iz ZDA prodril v Evropo in na Japonsko. Sledili so mu številni drugi. Velja mnenje, da je WF obdržal med njimi vodilno mesto.

In kaj lahko pričakujemo od WF?

Potreba po ustreznih metodi za proučevanje za opravljeno delo potrebne časa se je pri nas pojavila najbolj v šivalnicah. Razmeroma majhne serije, različni materiali in pogoste spremembe tehnološkega postopka močno ovirajo že tako nepopolno metodo merjenja časa z merilno uro. WF analiza dela pa je zelo pripravna tudi za gradnjo časovnih standardov in problema šivalnic se nameravamo lotiti prav po tej poti. Od nove tehnike pričakujemo predvsem:

1. skladnejše normative časa in kot posledico izenačen tempo dela na vseh delovnih mestih;

2. večjo produktivnost, kot rezultat boljših delovnih pogojev in boljših metod dela;

3. boljše delovne odnose.

Nova metoda namreč prinaša še eno novost: analize so nazorne in lah-

ko razumljive za delavca, zato je o postavljenih normativih tudi lažje razpravljati. Pri tem pa ni več govora o času, ker so časi določeni. (Veljavnost WF časov je do danes prizkuš. v 10.000.000.000 delovnih urah). Govorimo samo še o metodi dela. Delavec tako postane sam analitik lastnega dela in je zato razgovor med analitikom časa in delavcem zelo konkreten in odkrit.

V naši tovarni so storjeni prvi koraki za osvajanje nove tehnike. Rezultatov pa seveda ne smemo pričakovati čez noč. Uvajanje spremljajo številne tehnične in organizacijske težave. Za uspešno delo je potrebno razumevanje, sodelovanje in pomoč vse delovne skupnosti. Od pravilno zastavljenega skupnega dela in želje po uspehu je v veliki meri odvisno kdaj in kako bomo uspeli.

Jože Gros

Opozorilo voznikom

Prosimo vse lastnike motornih vozil, ki parkirajo na območju novih parkirnih prostorov v tovarni, da parkirajo v boksih, ne pa kot je bila od sedaj navada, med eno in drugo vrsto parkiranih vozil. Z nepravilnim parkiranjem ovirajo promet na parkirišču.

Anketa o izkoriščanju letnega dopusta

Pred kratkim je bila v naši tovarni izvedena obširnejša anketa o izkoriščanju letnega dopusta naših delavcev. Rezultate te ankete so izračunali v našem ERC, dobili pa smo jih tik pred zaključkom redakcije. Zato naj v današnji številki »čevljarja« objavimo le nekaj, morda najzanimivejših.

V anketi je sodeloval 1701 zaposlen v našem podjetju. Za enkratno koriščenje letnega dopusta se zavzema 880 zaposlenih, za deljeno pa manj, to je 814. Od tistih, ki se zavzemajo za deljen dopust, se jih največ zavzema za koriščenje deljenega dopusta jeseni — 312, za zimo 249, za poletje 199, najmanj pa za pomlad — le 52.

Obširnejše podatke o koriščenju letnega dopusta naših delavcev, pa bomo objavili v naslednji številki »čevljarja«.

Sklepi 9. seje odbora za zadeve združenega dela

Na svojem 9. zasedanju, ki je bilo 14. 8. 1972, je odbor za zadeve združenega dela sprejel naslednje sklepe:

1. Odbor je soglasno potrdil predlog komisije za analitične ocene delovnih mest za spremembo pravilnika o organizaciji podjetja in v zvezi s tem uvedbo postopka za spremembo in dopolnitev pravilnika o delitvi osebnega dohodka. (posameznih delovnih mest v »Čevljarju« zaradi preobširnosti ne bomo navajali)

2. Odbor je potrdil predlog splošnega sektorja, da tov. Marija Bečan in Marija Fajfar, ki se bosta zaposlili na STČS (srednji tehniški čevlarski šoli) v Kranju, še na-

prej odplačujeta posojilo za stanovanje v višini dosedanjih mesečnih obrokov.

3. Odbor je sklenil, da se Mariji Bečan, Mariji Fajfar in Mileni Svetelj v primeru prenehanja delovnega razmerja na STČS v Kranju in ponovne neposredne zaposlitve v PEKU, dosedanja delovna doba v našem podjetju priznava pri obračunu dodatka za stalnost.

4. Na podlagi 22. člena PDR, je odbor imenoval komisijo za razpis in pripravo predloga za imenovanje pomočnika glavnega direktorja: predsednik: Janko Mladič — predsednik OZZD;

člani: Jože Benedičič — predsednik DS, Janez Bedina

— direktor prodajnega sektorja, Jože Gros — direktor tehničnega sektorja, Slavko Hvalica — direktor splošnega sektorja.

5. Odbor je potrdil podaljšanje veljavnosti sklepa OZZD z dne 23. 9. 1972 o načinu obračuna OD zaposlenih v oddelku PUR še za mesec avgust, oziroma po potrebi tudi september in oktober 1972.

6. Na predlog splošnega sektorja je odbor sprejel sklep, da se družinam pokojnih Anice Florjančič in Franja Vidoviča odobri enkratna finančna pomoč v višini po 1.500,00 din neto.

7. Alojzu Fuks iz lepljene izdelave I. — 522 je odbor na podlagi 160. člena PDR odobril 14 koledarskih dni odsotnosti z dela brez nadomestila osebnega dohodka, zaradi udeležbe v Gozdni šoli Zveze tabornikov Slovenije.

8. Odbor je potrdil predlog kolegija, da sodelujemo v solidarnostni akciji za pomoč prizadetemu prebivalstvu ob poplavih v Pomurju. Delavskemu svetu predlaga, da odobri finančno pomoč v višini 2% mesečnih OD zaposlenih v tovarni in poslovalnicah SR Slovenije. Po enakem ključu se prizna finančna pomoč tudi za poplavljenno območje v SR Hrvatski (2% mesečnega OD zaposlenih v poslovalnicah SR Hrvatske). Sredstva se izplačajo iz sklada skupne porabe.

9. Odbor predlaga delavskemu svetu, da odobri enkratni prispevek za gradnjo nove zgradbe Ekonomske fakultete v Ljubljani v višini 50.000,00 din. Prispevek se nakaže kot pogodbeni obveznost, v kolikor ga v tej obliki ne bo mogoče izvesti, pa kot dotacija v bruto znesku.

Sklepi 3. seje odbora za gospodarjenje

Odbor za gospodarjenje je na svoji 3. seji, ki jo je imel 16. avgusta sprejel več pomembnih sklepov. Tu objavljamo le najvažnejše.

1. Odbor je sprejel poročilo o rezultatih poslovanja podjetja v I. polletju 1972 in ga daje v dokončno potrditev delavskemu svetu, s predlogom, da glede na dosežene rezultate potrdi sklep o nakazilu II. polovice zneska prispevka SO Tržič za kritje negospodarskih investicij in splošnih družbenih potreb v občini za leto 1972.

Zaradi stalnega naraščanja cen osnovnemu materialu naj se prouči možnost naročil, oziroma zagotovitev materiala za daljše obdobje vnaprej, ne pa po dekadah kot je dosedanja praksa.

Odgovorne službe morajo v bodoče skrbeti za hitrejšo izvršitev adaptacij poslovalnic, ki so v teku. O tej problematiki naj posebej razpravlja investicijska komisija.

2. Odbor je sprejel poročilo o podpisu pogodbe s firmo AFIS Pirmasens, ki jo predlaga v dokončno potrditev de-

lavskemu svetu. V zvezi z določili pogodbe naj delavski svet sklepa o tem, da naše podjetje v roku treh mesecev pokriva iz nastajajočega dobička.

Vse strokovne službe, ki so po tej pogodbi zadolžene za izpolnjevanje obveznosti in za uspešno izvajanje sodelovanja s firmo AFIS, se zadolžijo za čimhitrejšo in uspešno reševanje vseh zadev iz tega področja, obenem pa se morajo strokovno izpopolniti, da bodo kos nalogam, ki iz tega izhajajo.

3. Odbor je sklenil predlagati delavskemu svetu, da naše podjetje tudi letos prevzame pokroviteljstvo prireditve »Suštarske nedelje« v Tržiču. Do zasedanja delavskega sveta naj organizator pošlje predračun stroškov, da bi delavski svet lahko sklepal o višini zneska, ki ga krije naše podjetje kot pokrovitelj.

4. Zaradi priključitve delovne enote »dokončevalnica« k montažnim oddelkom lepljene izdelave I. in II. je odbor z veljavnostjo 1. 8. 1972 potrdil nove režijske stopnje za:

	Rež. mat. %	Rež. OD %	Skupaj %
lepljena izdelava I	88	48	136
lepljena izdelava II	92	47	139

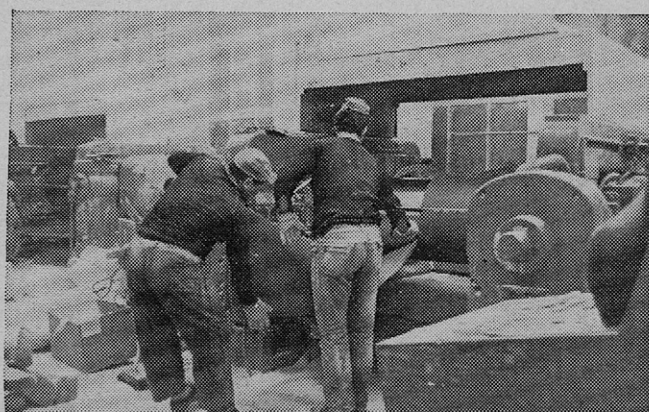
5. Odbor je potrdil odpis zneska DM 539,81, ki se nanaša na reklamacije obutve pri izvoznih poslih s firmo DELKA Wien.

6. Odbor je potrdil predlog nabavnega sektorja za odpis peta in napetnikov, ki so bili kupljeni do leta 1969, v skupni vrednosti 18.074,30 din.

7. Odbor predlaga delavskemu svetu, da potrdi podpis pogodbe o ustanovitvi Ljubljanske banke in za podpisnika pooblasti JOŽETA DO-

LENCA — glavnega direktorja podjetja, za udeleženca na zboru soustanoviteljev podružnice LB v Kranju pa imenuje tov. JANEZA KALIŠNIKA — direktorja finančne sektorja.

Volja naredi človeka majhnega in velikega.
(Schiller)

V gumarni so v juliju dosegli plan 114-odstotno

Proizvodnja v juliju

Proizvodnja v juliju je zaradi kolektivnega dopusta manjša v primerjavi z ostalimi meseci. Tudi v primerjavi z lanskim julijem je bila proizvodnja letos za 15.300 parov manjša, ker so bili 3 delovni dnevi manj. Po posameznih enotah pa so takole izpolnili plan:

Delovna enota	% izpol. plana
510 — sekalnica	104
511 — izd. zg. delov	86
512 — izd. zg. delov	78
515 — izd. zg. delov	106
520 — mont. oddelek	92
521 — mont. oddelek	90
522 — mont. oddelek	108
523 — mont. oddelek	102
524 — mont. oddelek	93
528 — mont. oddelek	86
530 — plastika	81
531 — gumarna	114
532 — poliuretani	69
540 — usnjarna	123

Pri proizvodnji obutve izdelave zgornjih delov še vedno zaostajajo v doseganju plana. Ker je predvidena proizvodnja v naslednjem obdobju za izdelave zgornjih delov še težja — več vložnega dela — bo izpade potrebno nadoknaditi z delom v prostih sobotah.

Posebej moramo omeniti, da so v obratih PUR in Plastika delali tudi med kolektivnim dopustom ter da je izpolnjevanje prikazano za ves mesec.

Franč Grašič

Poslednje slovo

Zadnje slovo je vedno težko in boleče, zlasti pa še, če se poslavljamo od svojih najbližjih ali svojih sodelavcev, s katerimi smo skupaj delali in živeli ter skupno prenašali ustvarjalne napore za lepši jutrišnji dan.

Kruta smrt je ponovno posegla v našo delovno skupnost in nam v kratkem času izrgala iz naše sredine tri sodelavce.

Dne 3. julija 1972 smo pospremili na zadnjo pot dolgoletnega sodelavca Petra Fajfarja, ki je bil zaposlen v našem podjetju od 1. 10. 1946, nazadnje na delovnem mestu prevzemnik usnja v nabavnem sektorju. Tovariš Peter Fajfar je v času svojega dela v podjetju opravljal različna delovna mesta od proizvodnje do strokovnih služb. Prav v zadnjih dneh je že zaključeval z delovnim razmerjem in se takorekoč že poslavljalo od svojih neposrednih sodelavcev, kajti imel je že izpolnjene pogoje za redno upokožitev. Pred njim je bilo le še koriščenje rednega letnega dopusta, s 1. 8. 1972 pa bi bil dokončno upokojen, toda nenadna smrt mu je vse to preprečila.

Dober mesec za tem nas je vse presenetila žalostna vest o tragični smrti našega sodelavca Franja Vidoviča, ki je bil zaposlen v oddelku plastike na delovnem mestu brizgalec napetnikov.

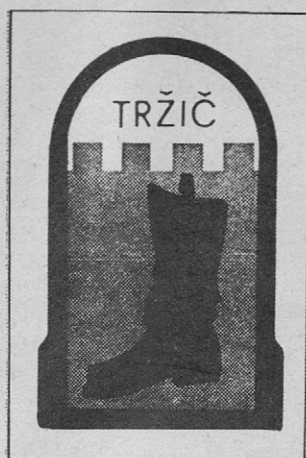
Od njega smo se poslovili dne 7. avgusta 1972. Tovariš Franjo je bil zaposlen v našem podjetju od 23. 8. 1963 do 30. 4. 1966, nakar je odšel na delo v tujino. Ponovno se je zaposlil 20. 3. 1969. Vse skozi je hrepenel po ustvaritvi lastnega doma, kar je prav v zadnjem času tudi dosegel, žal pa mu ni bilo dano, da bi ta dom skupno s svojo mlado družino tudi užival. Njegova tragična preminulost ne predstavlja samo izgube očeta in moža njegovi družini, pač pa tudi vrzel v vrstah naše delovne skupnosti.

Ni bila še sneta žalna zastava, ko smo ponovno osupnili ob žalosti in vesti, da nas je nepričakovano za vedno zapustila naša dolgoletna sodelavka Anica Florjančič, delavka v izdelovalnici zgornjih delov 512. Poslednje slovo od nje je bilo dne 9. 8. 1972.

Tovarišica Anica je bila zaposlena v našem podjetju od 8. 4. 1953, ko je prvokrat nastopila delovno razmerje in vse do njene prerane smrti, ki je otrokom vzela mater, naši delovni skupnosti pa vzorno in prizadevno sodelavko.

Bridko in boleče je bilo poslednje slovo od vseh treh sodelavcev, za katerimi je nastala vrzel, ki jo bomo morali popolniti s skupnimi napor, nje pa bomo ohranili v trajnem spominu.

Marjan Markič

Že četrta šušarska nedelja

Letos je na vrsti že četrta šušarska nedelja, ki bo verjetno ponovno privabila tisoče obiskovalcev v Tržič in če bo lepo vreme, bo verjetno porušen tudi lanski rekord, ko je obiskalo Tržič, vsaj tako pravijo okrog 15.000 ljudi. Tudi letos bo pokrovitelj te prireditve naša tovarna.

In kakšen namen ima šušarska nedelja? Ohraniti hoče stare čevljarске navade, saj sta prav usnjarstvo in kasneje čevljarstvo ponesla sloves Tržiča v svet. Tržič je bil v nekdanjih avstrijskih deželah nekoč celo edini kraj s tema dvema obrtnima panogama.

Za čevljarско obrt imamo namara najstarejši podatek iz leta 1640. Iz tega leta so ohranjeni zapiski, po katerih je bilo tedaj v Tržiču 7 čevljarских mojstrov. Čevljarstvo se je zelo razmahnilo v 19. stoletju. Delalo je ne le za potrebe domačega prebivalstva, ampak si je ustvarilo širok zunanji trg. Tako bomo v poročilih o 3. obrtniški razstavi 1844, da izdela Jožef Magušar 25000 parov čevljev na leto. Iz devetnajstih let prejšnjega stoletja imamo poročilo Valentina Pogačnika, po katerem je bilo tedaj v Tržiču 20 samostojnih čevljarских mojstrov, v vsem sodnem okraju pa celo 40.

Delali pa sta v tem času tudi že dve tovarni za žensko in otroško obutev, ki sta dajali delo na dom in tako zaposlili nad 340 ljudi. Delalo je zanje vse: moške, žene in otroci; v vsaki družini po trije, štirje.

Čevljarška obrt je dajala torej nekdanj izrazit pečat Tržiču, ki je Tržiču ostal do današnjih dni, ko skrbi za njegov sloves naslednica te nekdanje obrti, tovarna obutve »PEKO«.

Obe, preteklost in sedanjost, utegneta privabiti iz leta v leto več obiskovalcev šušarske nedelje. Preteklost z ohranjenimi navadami v zvezi s praznovanjem, ki so ga imeli nekdanji čevljarji vsako leto prvo nedeljo v septembru, sedanjost pa z bogato izbiro odlične obutve, ki jo je moč dobiti na šušarskem sejmu.

In kakšne bodo novosti na šušarski nedelji letos?

Letos bodo postavili že 28 pokritih »štantov«. Največ jih bo imela seveda naša tovarna kot pokrovitelj prireditve — 8, Alpina pa bo imela 4. Zanimivo je, da bo letos tudi nekaj »novincev«, kot Jadran-Ciciban iz Mirna pri Novi Gorici, UTOK iz Kamnika, Kopitarna iz Sevnice, za sodelo-

vanje pa se je prostovoljno ponudila tudi tekstilna tovarna Sukno iz Zapuž, ki bo poleg tržiške BPT tudi sodelovala na sejmu, čeprav ne sodita v čevljarско industrijo, in bo poudarek kljub temu na čevljarstvu. Sodelovali bodo seveda tudi privatni obrtniki in TRIO z usnjeno konfekcijo. Zanimivo je, da se

zanima za šušarsko nedeljo vedno več renomiranih podjetij, medtem ko pa nekatera podjetja sploh ne kažejo zanimanja za sodelovanje.

Letos bodo Tržič okrasili tudi z zastavami šušarskega sejma. Trgovine v Tržiču bodo za to priložnost odprte, saj je pričakovati res veliko obiskovalcev.

Program prireditev

PETEK, 1. SEPTEMBRA

Ob 17. uri promenade koncert pihalnega orkestra iz Tržiča pred paviljonom NOB

Ob 18. uri otvoritev razstave in modna revija modelov obutve Peko v paviljonu NOB

SOBOTA, 2. SEPTEMBRA

Ob 17. in 19. uri modna revija modelov obutve Peko

NEDELJA, 3. SEPTEMBRA

Ob 8. uri srečanje pihalnih orkestror Tržiča, in »Stahlklang« Ferlach (Borovlje)

Od 8. ure dalje »šušarski semenj« na Trgu svobode ob promednarodnem koncertu godbe na pihala

Ob 10. uri modna revija obutve Peko

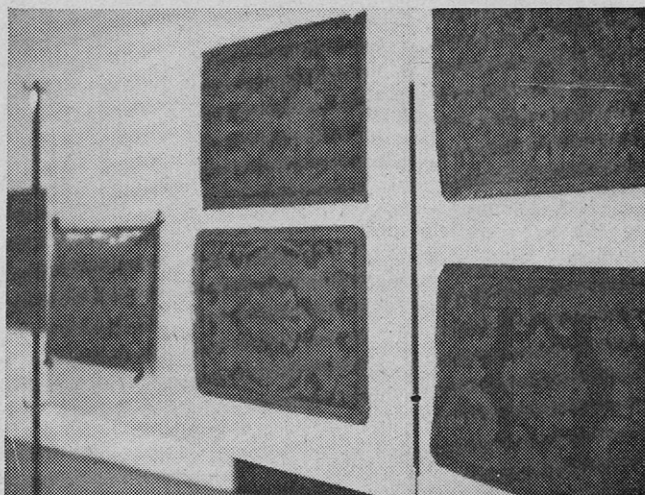
Ob 15. uri povorka s prikazom stare tržiške šušarije

Ob 17. uri modna revija modelov obutve Peko

Od 16. ure dalje v parku ob paviljonu NOB VELIKA ŠUŠARSKA VESELICA z bogatim srečolovom in kulturnim programom

Ves dan je odprta razstava zgodovine usnjarstva in čevljarstva v muzeju, v ulici heroja Grajerja.

Tržiške bržole v obratih gostinskega podjetja Zelenica in »Pri Damulneku«

Posnetek z razstave dekorativnega usnja v tržiškem muzeju

Tržiško usnjarstvo

Usnjarstvo je proces spreminjanja gnolobi podvržene živalske kože v usnje. Skozi stoletja so usnjarji po vsej Evropi izdelovali usnje na podoben način, s podobnimi stroji in podobnim orodjem. Odstranjevali so dlako ali volno z luženjem — namakanjem kož v apnenem mleku — in stroji z rastlinskimi stroji (smrekovim ali hrastovim lubjem, ježicami, rujem itd.) ali z galunom v jamah ali posebnih kotlih. Tudi dodelava je bila podobna: struganje, napenjanje, maščenje, raztegovanje, likanje itd. Še najbolj odeto v skrivnost posameznega obrata je bilo barvanje. Ko so po drugi svetovni vojni dokončno prenehale obratovati vse manjše delavnice, so zasuli zadnje strojlne jame in odmetali staro orodje. Ostale so tovarne, v katerih so jame dokončno zamenjali sodovi, orodje, stroji, naravna strojila in barve, pa umetna.

Sredi 17. stoletja je imel Tržič 23 usnjarских mojstrov, katerim je cesar Leopold podelil cehovske privilegije. Le malo za tem slavi Valvasor tržiške usnjarje kot izdelovalce najboljšega kordovana, ki ga izvažajo po vsem rimskem cesarstvu. Ponovno so Tržičani potrdili kvaliteto svojih usnjarских izdelkov sredi 19. stoletja na velikih avstrijskih industrijsko-obrtnih razstavah v Celovcu in Ljubljani. Pod vplivom domačega usnja so nastale v začetku 19. stoletja v Tržiču prve čevljarске manufakture in konec stoletja prve tovarne čevljev. V 19. stoletju so se pričeli tržiški usnjarji seliti tudi v druga mesta na Kranjskem in Koroškem in tam ustvarjati usnjarске delavnice (Kranj, Kamnik, Borovlje, Beljak) in tovarne (Ljubljana, Kranj, Vrhnika).

Zaradi velikega pomena tržiških usnjarjev se je muzej v Tržiču odločil postaviti usnjarско zbirko. Zbirka obstoji iz dveh delov: tehničnega in zgodovinskega. Tehnični del prikazuje stari proces rastlinskega strojenja in dodelave usnja. Zgodovinski del prikazuje značilnosti usnjarskega ceha, množičnost in razvoj usnjarске obrti v Tržiču in želi ovrednotiti pomen tržiških usnjarjev za slovensko usnjarstvo.

Dekoratивно usnje v Sloveniji

Najstarejše znano mesto, kjer so gojili umetnost dekoriranega usnja, je Gadames v Afriki, ob alžirsko-tripolitanski meji. Iz takega usnja so izdelovali šotore, zastave, sedla, ščite in podobno.

Mohamedanski zavojevalci so v 11. stoletju to dejavnost prenesli v Španijo. Tam je doživela bujen razcvet, njene izdelke so imenovali guadamecies, pa tudi cordobanos, in sicer po mestu Cordoba, ki je bilo njeno glavno središče. Pozneje sta se oba naziva pomešala, ostalo je v glavnem ime cordoban. Po izgonu Moriskov iz Španije v začetku 17. stoletja je umetna obdelava usnja tam zamrla, prevzele pa so jo sosednja Italija in Francija, predvsem pa Flamska, kjer je dosegla svoj najbogatejši razmah.

Dekoriranje usnja je bilo vezano na slikarske delavnice. Oltarne slike ali osrednji prizori na antependijih so bili pogosto zelo kvalitetni, uokvirjeni v rafinirano ornamentalno kompozicijo. Poleg slik in antependijev so izdelovali blazine, mašne plašče, tapcirane stole, razna pregrinjala in prevleke, predvsem pa bogate obloge sten, dokler ni rokokojski okus prešel na lahkotnejši material, na tekstilno in papirnato prevleko.

Predmeti, ki jih imamo danes ohranjene v Sloveniji, so po večini izdelani drugod. Viri nam namreč povedo, da je bila uporaba dekoriranega usnja pri nas, posebno po cerkvah, zelo velika. Ker izdelki niso signirali, je temu lahko prenosnemu materialu težko določiti izvor, posebno še, ker so motivi prehajali iz dežele v deželo. Tudi datacija je otežkočena, ker so npr. renesančne motive uporabljali še vsa naslednja stoletja.

Na razstavi v tržiškem muzeju so predmeti razvrščeni po posameznih deželah, v katere sodijo po tehniki in motiviki. Žal je ta zanimiva razstava premalo obiskana. Odprta pa bo do konca leta.

Poslovalnica ob Baš čaršiji

Tokrat je bila na vrsti za obisk bosanska poslovalnica in sicer poslovalnica v glavnem mestu Bosne in Hercegovine — Sarajevu. Tam imamo le eno poslovalnico, spada pa, po prometu, v prvo kategorijo, saj imajo letošnji plan prodaje za 8,5 milijona dinarjev. Poslovalnica je bila pred 8 leti adaptirana, letos pa so dobili še večje skladišče.

V Sarajevo sem se odpeljal z vlakom in sicer ponoči, saj je od Ljubljane do Sarajeva kar 12 ur vožnje, pa še kakšna ura zamude. Tako sem po utrujajoči vožnji zjutraj prišel v Sarajevo. Najprej sem se seveda odpravil v našo poslovalnico v ulici Vase Miskina 13. To je ena izmed treh najbolj prometnih ulic v centru Sarajeva. Pravzaprav je zanimivo to, da je ta ulica zaprta za avtomobilski promet, je pa na njej vedno množica pešcev, saj vodi ta

eden od teh obrtnikov skoraj dobesedno potegnil v svojo delavnico in ti pokazal, kaj ima. Skoraj vsi pa mimoidoče nagovarjajo v francoskem jeziku, pa čeprav več od »dobber dan« in pa še cene, ne znajo.

Seveda je na Baš čaršiji tudi veliko drugih stojnic, kjer človek res lahko najde vse mogoče stvari, seveda pa tudi veliko kiča. Opazil pa sem na Baš čaršiji še eno zanimivo ulico, kjer so same zlatarne, pa naj bodo privatne ali

vi obutve za vsako sezono. V naši poslovalnici kupci določeno obutev že skoraj kupijo, ko jo v ostalih sarajevskih poslovalnicah še dobiijo. Namestnik poslovdje je nato še dejal, da so nekateri ljudje pri njih prepričani, če je izdelek narejen v Sloveniji, da je potem tudi kakovosten in ravno tako je s čevlji.

Ko sem ga vprašal po problemih s katerimi se pri delu srečuje, mi je z nasmehom odvrnil: »Problema nema.« Povedal je, da že šest let dela v tej naši poslovalnici in da je zelo zadovoljen. Nekoliko se je jezil le na kooperante, kateri pošiljajo »robo« neredno, slabo kvalitetno, tako, ki jo sploh niso naročili in sploh neurejeno.

Sezonsko znižanje jim je povsem uspelo, saj so vso zalogo prodali, razen kakih trideset parov, pa še te samo zaradi neustreznih števil.

Od moških čevljev prodajo največ modelov Mario in Protest. Model Mario je bil v začetku bolj slabe kvalitete in je bilo veliko reklamacij, toda kasnejše serije so bile potem boljše. Sicer pa številčno prodajo več ženske obutve, ki je tudi cenejša, z moškimi čevlji pa zaradi višje cene več iztržijo.

Tako jim je od lanske sezone ostalo še nekaj zimske obutve, to pa zato, ker se je kupcem zdela preveč draga, toda upajo, da bodo letos to zalogo prodali.

V sarajevskem kolektivu naše poslovalnice je devet zaposlenih. Poslovdja je Radosavljević Branko, njegov namestnik, kot sem že omenil, je Jaha Ismet, blagajničarka je Tikveša Ziza, potem pa so še Jamaković Mustafa, Čenčević Seid, Memić Safeta, Delić Ljubica, Januš Kona in Hajdarević Fahrija, imajo pa tudi dva vajenca.

Preden sem se poslovil od prijaznega osebja v naši poslovalnici, me je Jaha Ismet — namestnik poslovdje, opozoril še na cel kup zanimivosti v Sarajevu, katere naj bi si še ogledal pred odhodom. Res je Sarajevo en sam muzej, saj je toliko zanimivega v tem mestu, ki ima sedaj že okrog 320.000 prebivalcev, osnovali pa so ga Turki z namenom, da ga uredijo za sedež cesarskega namestnika. Najzanimivejše stavbe v mestu izvirajo še iz časa Gazi Husref-bega. To so: Begova džamija iz leta 1531, Mariča han, najstarejša careva džamija iz leta 1457, Ali pašina džamija itd. itd. Še vedno je v mestu okrog sto džamij.

Sicer pa se tudi drugače mesto loči npr. od Ljubljane. Še vedno je dovolj žensk v dimijah, še posebno zanimivo pa je pogledati, ko je mati v dimijah poleg nje pa hčerka v miniju.

Pa še nekaj zanimivosti sem opazil v Sarajevu. V mestu nisem našel niti enega semaforja. Res, da je relativno

malo prometa, pa še tisti avtomobilisti, ki so, nikoli ne ustavijo pred prehodom za pešce. Veliko pa je na cestah ljudi in človek bi mislil, da tam nihče ne dela, saj pri nas nastane na cestah do 14. ure, ko so ljudje v službah, zatišje, tam pa jih je ves dan polno na cesti. V parkih ljudje ne sedijo na klopih, te so prazne, je pa polno ljudi, ki

»taborijo« na tleh, v travi, nekateri sami, drugi z vso družino, in tako tam posedajo cele dneve.

Tako sem z mešanimi občutki zapustil to zanimivo bosansko prestolnico, ki je sedaj postala znana še z največjo in najmodernejšo športno palačo Skenderija.

Niko Ahačič

Nova poslovalnica v Skopju

V petek, 30. 7. 1972, smo v makedonskem glavnem mestu odprli svojo drugo poslovalnico. Zaradi netočnosti letalske linije JAT-a med Beogradom in Skopjem, se predstavnik tovarne nista udeležila slavnostne otvoritve.

Lokal je v starem delu Skopja, imenovanem »punto Stara čaršija«, med slikoviti majhnimi lokali od domače obrti (izdelovalci cokel, raznjev, džezvic itd.) do »kafan«. Okolju primerna je tudi oprema našega lokala, nesporno najlepšega te vrste v Skopju. Posebno izbrani »pajc« daje vsej opremi pečat elegantnosti, umirjenosti. Visoko polirana medenasta svetila in rdeče talne in stenske

obloge te prijetne občutke še stopnjujejo.

Oprema je delo biroja — arh. Jazbečeve, potrebno pa je pohvaliti za prizadevnost obe poslovdji iz Skopja, ki sta za odličen uspeh nove trgovine veliko naredila.

Gradbena dela so veljala 350.000,— din, oprema pa še nadaljnjih 160.000,— din. Površin, ki smo jih dobili (lokal je naša last), je 150 m².

ing. Maks Sedej

Izlet v Koper odpadela

Tovarniški aktiv zveze mladine je nameraval 19. avgusta organizirati dvodnevni izlet v Koper. Združen bi bil z ogledom tovarne Tomos in seveda s kopanjem. Z mladinci iz Tomosa smo se o tem že vse dogovorili, toda zadnji trenutek smo dobili sporočilo iz Kopra, da nam ne morejo rezervirati prenočišča za okrog 55 mladincev (toliko smo jih predvidevali za ta izlet), kar pa je sicer razumljivo, saj je v Kopru, podobno kot ob

vsem Jadranu ravno sedaj višek turistične sezone. S tem pa smo izgubili res idealno priložnost, saj je bila to edina sobota, ko je bil v Tomosu delovni dan, pri nas pa prosta sobota. Odslej imajo tudi v Tomosu ravno tako razporejene proste sobote kot pri nas in zato verjetno obisk te tovarne ne bo mogoč. Zato se bomo verjetno odločili za kak drug izlet, ki pa bo ravno tako združen z ogledom kakšne tovarne.

»Čevljar« glasilo delovne skupnosti tovarne obutve »Peko« — Ureja uredniški odbor: Bedina Edi (predsednik), Hvalica Slavko (namestnik), Ahačič Niko, Eržen Mirjana, Godnov Vera, Ivnik Branko, Jerebic Slava, Meglič Milka, Podgoršek Anton. — Glavni in odgovorni urednik Niko Ahačič. — Naslov uredništva: Peko Tržič 64 290. Telefon 70 260, int. 208 — Tisk: CP Gorenjski tisk Kranj v 2600 izvodih — Izhaja vsak prvi petek v mesecu. List dobijo člani delovne skupnosti brezplačno.

ulica v najbolj poznan in za turiste najzanimivejši del Sarajeva — na Baš čaršijo.

V poslovalnici nisem našel ne poslovdje, ki je bil takrat še na dopustu, ne njegovega namestnika, ki zaradi nekih opravkov takrat še ni prišel. Prodajalci so mi svetovali naj se vrnem čez kakšno uro, da se bo takrat že vrnil namestnik poslovdje.

Med tem časom sem si seveda ogledal Baš čaršijo, ki se prične le nekaj sto metrov naprej od naše poslovalnice. Tam so seveda najbolj zanimive male delavnice, ki so obenem tudi trgovine, izdelujejo pa džezvice in druge izdelke iz tolčene pločevine. Ti imajo kar svojo ulico, kjer so samo ti obrtniki eden poleg drugega na obeh straneh ulice in je kar težko priti skozi to ulico, ne da bi te vsaj

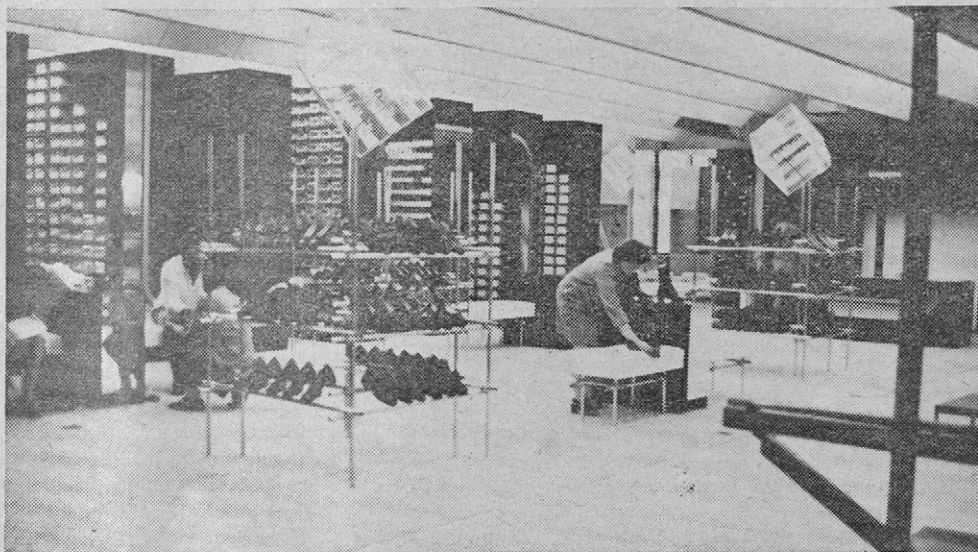

V blagovnici Globus tudi Peko oddelek

2. avgusta je bil za gorenjske potrošnike majhen praznik, saj je bila v Kranju odprta prva velika blagovnica, ki je dobila ime »Globus«. Vsi, ki so se vozili ali hodili mimo arhitektonsko zanimive fasade in se spraševali, če bo vedno rjavela, so nestrpnost pričakovali dan, ko si jo bodo ogledali tudi znotraj.

in našo organizacijo s pogojem, da se podredimo enotnemu režimu dela v blagovnici.

Ker se zaradi vedno večjega primanjčovanja časa, mnogo potrošnikov odločuje za nakup v prodajalnah, kjer se

Mislil, da niso bili razočarani, saj je notranost zelo svetla, zračna, predvsem pa pregledna. To posebej poudarjam, ker v treh etažah prodajnih površin prodajajo pravzaprav tri podjetja — investitorji: Kokra, Merkur in Živila. Potrošnik praktično ne ve, kdaj prestopi nevidno mejo med prodajnimi površinami posameznega podjetja, ki v blagovnici nastopajo samostojno, skupno pa skrbijo le za urejenost, vzdrževanje in enoten delovni čas.

Marsikateri bralec »Čevljarja« je blagovnico »Globus« že gotovo obiskal in ob prihodu v prvo nadstropje najprej za-

gledal oddelek z obutvijo naše tovarne. Gotovo se je vprašal kako je to mogoče, saj v nobeni objavi ni zasledil, da bi bili kot soinvestitor blagovnice.

Trgovsko podjetje »Kokra« je bilo zadolženo, da poleg drugih artiklov poskrbi tudi, da se potrošnik lahko v blagovnici obleče od nog do glave. Ker pa za prodajo obutve niso specializirani, so prostor, ki so ga namenili za prodajo obutve, pogodbeno dolgoročno odstopili nam, da ga funkcionalno uredimo za prodajo obutve in na tem prostoru organiziramo prodajo obutve z našim prodajnim osebjem

dobi vse na enem mestu in kjer lahko parkirajo svoj avtomobil, smo se tudi mi odločili, da pričnemo s prodajo v blagovnicah. To pravzaprav ni nič novega, saj imajo vse večje blagovnice oddelke z obutvijo. Novo je le to, da drugod pri nas taki oddelki delujejo v sklopu trgovskih podjetij, ki prodajajo v blagovnicah, v Globusu pa kljub enotnemu prodajnemu prostoru oddelek deluje samostojno kot specializirana trgovina.

Naš oddelek z obutvijo v Globusu je prvi od večjih planiranih, ki jih bomo v bližnji prihodnosti odprli tudi v drugih večjih trgovskih središčih. Zaradi tega smo z velikim zanimanjem pričakovali, kako se bo nov koncept prodaje obnesel, saj smo bili do sedaj navajeni prodajati le v klasičnih specializiranih trgovinah, kamor potrošnik pride z namenom, da kupi čevlje in kjer se je le treba potruditi, da dobi model, ki ustreza njegovim željam in potrebi. V blagovnici pa je mnogo obiskovalcev, ki so prišli kupiti čisto nekaj drugega, vendar so ob ogledu blagovnice prišli mimo oddelka z obutvijo in si čevlje ogledovali z enako radovednostjo kot druge vrste blaga. Tu je naloga prodajalca še mnogo večja, saj mora poleg nalog, ki jih ima prodajalec v specializirani prodajalni, kupca prepričati, da se odloči za nakup obutve, kljub temu, da ob prihodu v blagovnico tega namena ni imel.

Prvi dnevi prodaje so pokazali zelo dobre rezultate, saj je bil promet kljub nesezonskemu mesecu zelo dober. Ob prizadevanju prodajalcev in dobremu sortiranju bomo lahko v oddelku dosegli nadpovprečne rezultate in se še lažje odločili za podobno organizacijo prodaje tudi v drugih mestih.

Milan Jazbec

Obisk pri graničarjih na Ljubelju

15. avgusta praznujejo svoj praznik graničarji in običaj je že, da za ta dan naši mladinci obiščejo graničarje v karavli na Ljubelju. Tako so jih tudi letos obiskali, čeprav v zelo skromnem številu, skupaj s predstavniki sindikalne podružnice v naši tovarni. Čestitali so graničarjem ob njihovem prazniku, potem pa položili venec pod spominsko ploščo tragično preminulima graničarjema, ki sta izgubila življenje pri opravljanju službene dolžnosti, ko ju je zasul snežni plaz. Zbranim je nato spregovoril še predsednik občinskega sindikalnega sveta tov. Ivko Bergant.

Vsi člani karavle so ob tej priložnosti, ko so se srečali s predstavniki naše tovarne, izrazili željo po tesnejšem sodelovanju s tovarno, zlasti pa še z mladinci. Radi bi sodelovali v večjem številu pri organizaciji raznih proslav (npr. za dan armade 22. decembra) kot tudi športnih tekmovanj.

AFORIZMI

Življenje naj ne bo roman, ki so nam ga dali, marveč roman, ki smo ga sami naredili.

(Novalis)

Jesti je potrebno, da živiš — ne pa živeti, da ješ.

(Kvintilian)

Da bi opravili veliko dela, moramo živeti, ko da nam ni nikdar umreti.

(Vauvanargues)

Vsa umetnost življenja je najti protekcijo. Brez nje človek ne naredi kariere.

(Shaw)

Obratni mehaniki na pikniku

Med kolektivnim dopustom se obratni mehaniki vsako leto odločijo za piknik na Šobcu. Kot vsi veste, se med kolektivnim dopustom v tovarni izvajajo razni remontni in popravila strojev in tako morajo obratni mehaniki takrat ostati v tovarni. Toda kljub temu si najdejo en prost dan, ki ga veselo preživijo v naravi.

Piknik v dežju

V času lepega vremena, si je že od pomladi naprej več delovnih enot in sektorjev organiziralo izlete in piknike.

Tako je imel 16. avgusta svoj piknik tudi splošni sektor. Šli so na »Ježe« nad Brezjami, to je nekaj sto metrov po poti proti Dobri. S seboj so vzeli različne in pijačo, ter seveda vse ostale potrebščine za kuhinjo v naravi. Tako otovorjeni so se podali na pot od Brezij — do tam so se pripeljali — naprej proti Dobri, no, niso imeli ravno tako visokoletečih ciljev, toda kakih dvajset minut hoje z vso prtljago vred pa je le bilo. Prva dva v koloni sta nosila zaboj s pijačo, tako, da so jima ostali laže sledili. Utaborili so se v prijetni senci pod smreka-

mi, ki bi malo kasneje lahko služile tudi za vedrenje. Ko so se končno vsi zbrali in pripravili ter razgrnili vse zaloge po tleh, se je pričelo oblačiti. No, in ker med prisotnimi ni bilo strahopetcev, so vseeno zakurili ogenj in pričeli peči različne. Ravno ko je pričelo dihati po različnih, je zadišalo tudi po dežju, saj so se z vseh strani nakopičili težki črni oblaki. Tedaj je glavni direktor dal povelje za preplah, oziroma za umik proti Brezjam, kjer naj bi pri Rozmanovih povedrili. No, kolona je bila v trenutku pripravljena za odhod, seveda z vso »ropotijo«. Tisti, ki so bili nekoliko hitrejši, so prišli do hiše več ali manj suhi, potem pa vsak naslednji bolj moker, kajti dež se je kar

naenkrat vlił na vso moč. Kmalu so bili vsi zbrani pri Rozmanovih v hiši, le referenta za varnost pri delu — Jožeta Benedičča in pomočnika glavnega direktorja Janka Rozmana ni bilo od nikoder. Ko so se ostali že skoraj posušili in se »dezinficirali« s pristnim domačim žganjem (seveda samo zaradi zdravja), sta le prišla, tov. Rozman celo z napol pečenimi različnimi v rokah. Menda sta stražila neko smreko in jo varovala pred dežjem.

Kmalu je tudi dež ponehal in je celo posijalo sonce. Piknik se je nadaljeval pod vodstvom glavnega kuharja, direktorjem spl. sektorja Slavkom Hvalico, toda sedaj kar za hišo Rozmanovih — za vsak slučaj. Tako je piknik minil v dobrem razpoloženju, ki ga ni zmotil niti dež.

Propagandni oddelek

Naš propagandni oddelek ima svoje prostore v stari stavbi bivše železniške kurilnice in je, vsaj kar se prostorov tiče, precej sam zase, ločen od drugih oddelkov. Do nedavnega je bil celo izven »tovarniške ograje«. Ima pa ta oddelek precej pomembno in odgovorno nalogo, saj je od njega v veliki meri odvisen uspeh prodaje naših izdelkov.

Administrativne posle v oddelku vodi Flore Gros, aranžersko skupino, v kateri je pet aranžerjev, pa Sašo Ahačič.

In kakšna je naloga aranžerjev?

Predvsem urejanje, oziroma aranžiranje izložb, in seveda priprava materiala za aranžiranje. Sami zaradi pomanjkanja strokovnega kadra aranžirajo le po Gorenjski, Ljubljani in Zagrebu, za vse ostale poslovalnice po Jugo-

zima, kjer bo glavni motiv grozdje, ki bo simboliziralo jesen.

Poleg aranžiranja ima propagandni oddelek še vrsto drugih nalog, kot je na primer izdajanje prospektov in katalogov. Pravkar je izšel katalog obutve za sezono jesen — zima. Natisnila ga je tiskarna Gorenjski tisk v Kranju v 10.000 izvodih. Kar 7.000 izvodov tega prospekta bodo poslali na razne naslove, dobili pa ga bodo seveda tudi v naših poslovalnicah.

izdelavo propagandnega materiala, kot so razni panoji, zastavice, nalepke, obeski, značke itd. Te drobne reklamne predmete značke, obeske, itd. delijo na raznih sejnih in razstavah.

K reklamam sodijo tudi modne revije. Tudi na teh sodeluje naša tovarna s svojimi čevlji. Tako je sedaj v prostorih Kazine Park hotela na Bledu vsak četrtek modna revija v organizaciji Slovenijakoncerta, kjer prikazujejo tudi naše izdelke. Ta revija traja že vse poletje in bo še do srede septembra.

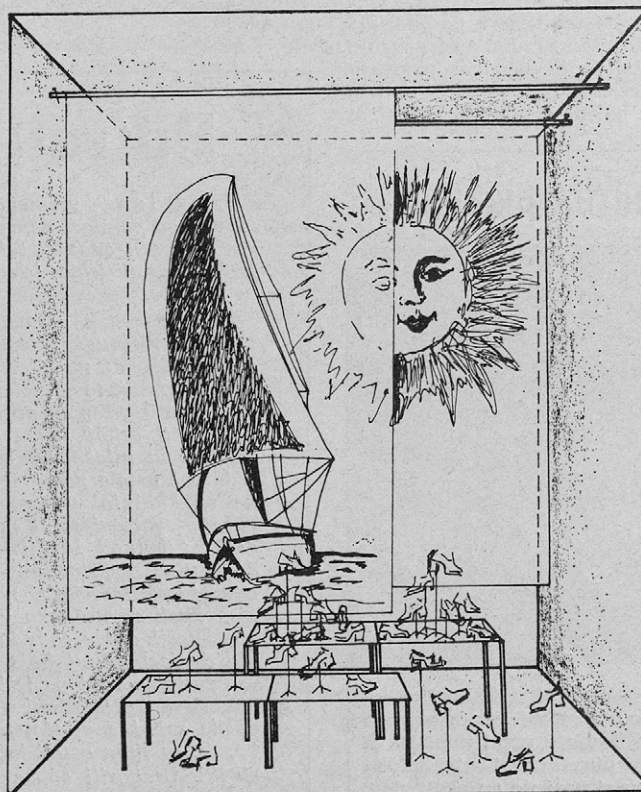
Tudi za Sušarsko nedeljo bodo poleg razstave čevljev v paviljonu NOB, organizirali modno revijo pred paviljonom, kjer bodo prikazali naš obutev za sezono jesen — zima.

Sedaj se že tudi v propagandnem oddelku pripravljajo na proslavo 70-letnice podjetja, ki bo prihodnje leto, saj bo potrebno za to priložnost pripraviti še posebno veliko propagandnega materiala.

Kot vidite ima naš propagandni oddelek res kar dovolj dela, včasih še preveč, kar pa je razumljivo, saj je uspeh prodaje veliko odvisen prav od dela propagandnega oddelka in je 1% prodajne cene čevlja namenjen za propagando.

Upam, da mi je uspelo, da sem vam vsaj delno predstavil ta oddelek, o katerem v zadnjem času res ni bilo veliko napisanega.

Niko Ahačič

Takšna skica služi kot napotek poslovojem v naših poslovalnicah za aranžiranje izložb

Franci Štrukelj — čevlarski tehnik

Na redni tehniški čevlarski šoli v Kranju, ki deluje v okviru tekstilnega centra Kranj, je letos maturiralo prvih 13 mladih čevlarskih tehnikov, od tega kar 7 študentov naše tovarne. Več o tej šoli ste lahko brali v pretekli številki »Čevljarja«, tokrat pa vam bomo predstavili najboljšega od naših študentov Francija Štruklja, ki je šolo dokončal z odličnim uspehom.

Kako to, da si se odločil ravno za tehniško čevlarsko šolo?

Najprej sem bil v gimnaziji, toda tam sem izstopil. Slišal sem, da so dobri po-

Ja, v začetku ne preveč, saj sem v začetku vzel vse skupaj kot »šola je šola«. No, potem pa sem se v študij bolj vživel in me je pričel vedno bolj zanimati.

Katere predmete pa ste imeli v šoli?

Splošne, kot na vsaki srednji šoli: matematiko, slovenski jezik, predvojaška vzgoja itd. Potem pa seveda strokovne predmete kot so tehnologija obutve, ki je bil najvažnejši predmet, potem pa še tehnologijo usnjarstva, pomožni materiali, študij dela, organizacija dela itd. V začetku šolanja smo imeli več splošnih predmetov, potem pa do 4. letnika vedno več strokovnih.

Kateri predmet pa ti je bil najbolj všeč, oziroma se ti je zdel najbolj zanimiv?

Industrijska psihologija, to pa zato, ker mi to pride zelo prav pri delu, saj ta premet omogoča, da sem spoznal kako se lahko spozna delavca, kako se lahko na njega vpliva oziroma kaj se od njega lahko pričakuje.

Mišliš, da si v šoli pridobil dovolj znanja, da bi se sedaj na delovnem mestu lahko dobro znašel?

Teoretičnega znanja dovolj, praktičnega pa premalo, ker smo imeli prakso le enkrat tedensko in to v tovarni. Dobro je bilo to, ker smo imeli prakso v tovarni in ne v šolski delavnici. Tako sedaj, ko sem se redno zaposlil že poznam okolje in sodelavce, tako da se sedaj lažje znajdem.

Kakšno delo pa sedaj opravljaš, ko si redno zaposlen?

Ker sem pripravnik, imam pripravljen poseben program za obdobje pripravnika, ki zajema vse oddelke, tako da se bom seznanil s celotnim delom v tovarni in si tako pridobil še praktično znanje. Začel sem v prirezovalnici. Tu sem se najprej seznanil z delom centralne prirezovalnice in njeno organizacijo. Potem sem pripravljal partije za prirezovalce, seznanil sem se s kontrolo in samim delom, sedaj pa se seznanjam z nalogami mojstrov v prirezovalnici.

Ali mogoče nameravaš študij nadaljevati?

Da, izredno bom študiral ekonomijo.

Franciju Štruklju želimo še veliko uspehov, tako pri delu, kot pri študiju.

AKO

V teh prostorih dela naš propagandni oddelek

slaviji pa le pripravijo material in mapotke za aranžiranje, ter potem poslovoje sami urejajo izložbe. Seveda nekateri bolj, nekateri pa manj uspešno. Sicer pa kot pravijo aranžerji, je izložba ogledalo trgovine, in je zato njihovo delo zelo pomembno in odgovorno.

Ravno tako urejajo izložbe v novoodprtih in adaptiranih poslovalnicah, kjer pa morajo navadno pomagati tudi pri notranji ureditvi poslovalnice.

Poleg običajnih izložb pa imamo še nekaj vitrin, kjer prikazujemo naše izdelke, kot na primer na Deteljici, v hotelu Golf na Bledu in še kje. Tudi za te vitrine skrbijo naši aranžerji.

Seveda pa se pri svojem delu srečujejo tudi s težavami. Kot sem že omenil jim primanjkuje strokovnega kadra, pa tudi pri materialu se jim včasih zatakne, saj je material za aranžiranje precej drag, pa še dobiti ga včasih ni mogoče. Poleg tega večkrat tudi čevljev ne dobijo pravočasno.

Ravno sedaj tečejo priprave za aranžiranje in propagiranje nove kolekcije jesen —

Pomemben faktor pri propagiranju izdelkov je oglaševanje po časopisih, revijah, radiu in televiziji. Tako lahko zasledite naše oglase v petih večjih jugoslovanskih časopisih, z nekaterimi drugimi pa bodo kmalu podpisane pogodbe. Potem so oglašili v revijah, ki imajo najvišjo naklado pri nas, kot npr. Antena, Tovariš, Mladina, zagrebški Svijet, Eva in Adam in še vrsta drugih.

Vsi večji časopisi, ki imajo pogodbe z našo tovarno, so objavili tudi reportaže o delu naše tovarne, njenem razvoju in problemih. Ravno tako so naši čevlji propagirani po vseh radijskih postajah v glavnih mestih republik, v Sloveniji pa tudi po lokalnih radijskih postajah, kmalu pa bodo spet objavljeni telopi po televiziji.

Naloga propagandnega oddelka je, da najde tiste medije za reklamiranje naših izdelkov, da reklama prodre do čimvečjega števila potrošnikov. Seveda je pri tem važno, da je reklama v pravi čas in na pravi način, da doseže dovolj velik učinek.

V propagandnem oddelku napravijo tudi vse načrte za

Delovna enota — vzdrževalni obrati

Anton Zaletel je predsednik delovne enote — vzdrževalni obrati. Povedal nam je nekaj več o sami enoti in njenih problemih.

Kaj vse spada v delovno enoto — vzdrževalni obrati in koliko delavcev zanjema?

V našo delovno enoto spadajo: elektro delavnica, kjer je 10 delavcev, mizarska de-

lavlja se je povečal tudi z izdelavo sekalnih nožev, ki jih izdelujemo »doma«. Tu je zaposlenih 11 delavcev, dela pa je toliko, da morajo delati v dveh izmenah. Pred dvema leti smo organizirali tudi orodjarno, kjer izdelujemo orodja za plastične pete in napetnike. Na koncu ostane v sami mehanični delavnici le 11 delavcev z mojim vodstvom, ki pa izdelujejo nove dele in popravljajo stare izrabljene dele strojev.

Sedaj ste v novih prostorih, kako to vpliva na samo delo?

Prej smo bili razbiti po raznih delavnicah in je bilo sodelovanje med nami precej oteženo, bilo je tudi veliko hoje sem ter tja. Tudi mojstri iz oddelkov, ki so nas potrebovali so nas imeli preveč odmaknjene, da ne govorim o transportu strojev, ki so bili potrebni generalnega popravila. Transport je bil prej veliko bolj kompliciran. Ne nazadnje pa tudi odnosi med posameznimi delavnicami prej niso bili vedno najboljši. Sedaj, ko imamo nove, skupne prostore se je vse to uredilo, pa tudi razumemo se veliko bolje.

Se mogoče srečujete tudi s kakšnimi problemi?

Zaenkrat še nimamo urejenih sanitarij in garderob. Nimamo kovačnice in varilnice, zlasti pa pogrešamo poseben prostor za vlivanje modelov za pete. Začasno se vlivajo v zasilnem prostoru pod delavnico. Toda tam sploh ni zračenja niti oken in so seveda pogoji za delo neznosni. Obljubljajo nam, da bomo vse te prostore, ki sem jih naštel, dobili, mi pa upamo, da bo to čimprej. Medtem smo pa lahko s samo delavnico povsem zadovoljni, saj je lepa, svetla, čista in prostorna. Poseben problem je tudi mizarska in plesarska delavnica, saj je pleskar trenutno sploh brez prostora in mora nekatera dela izvršiti kar v mehanični delavnici. Sicer pa tudi ti dve delavnici čaka skorajšnja rešitev.

Kako pa ste zadovoljni s strojnimi parkom?

V glavnem smo s strojnimi parkom zadovoljni, saj izrabljene stroje nadomeščamo z novimi. Zelo pa pogrešamo

brusilni stroj, za katerega je letos že kazalo, da ga bomo dobili, toda potem zaradi redukcije investicij spet ni bilo nič. Rabili bi ga za brušenje napetnikov, tako pa nam morajo to izvrševati v tovarni pil Triglav. Mogoče bi

Res imamo veliko športnikov, to lahko dokažemo tudi s številnimi pokali, ki jih imamo v delavnici, v posebni vitrini. Imamo šahiste, strelce, kegljače, balinarje, nogometaše itd. Junija je naša DE igrala nogometno tek-

mo z monterji USM z Dunaja v Trzinu, 23. septembra pa bomo igrali povratno tekmo na Dunaju. Na tem mestu se moram zahvaliti upravi tovarne in sindikalni podružnici, ki so nam omogočile to tekmo, ki nima samo športnega značaja, saj nam omogoča tudi spoznavanje z dunajskimi monterji, ki velikokrat delajo tudi v naši tovarni. Pri nas smo tudi navdušeni balinarji, saj vsak dan med malico obvezno balinamo za rekreacijo na dvorišču tovarne. Sedaj imamo tudi dovolj gledalcev, ki nas bodrijo, tako, da smeha ne zmanjka. Sicer pa je to potrebna rekreacija, da se po malici sproščeni in dobre volje vrnemo na delovno mesto.

Priljubljena rekreacija naših mehanikov — balinanje med malico

bil zanimiv podatek, koliko smo že plačali tovarni pil za brušenje, verjetno bi za tisti denar že lahko kupili svoj stroj. Tako pa nam tam niti ne morejo vedno dovolj hitro izvršiti usluge, ker imajo dovolj svojega dela, pa čeprav nam gredo sicer zelo na roko. Podobno je bilo pred časom, ko še nismo imeli tračne žage za železo, ko smo le nekako shajali brez nje, pred pol leta pa smo jo dobili in sedaj si ne moremo predstavljati kako bi brez nje delali.

Kakšen pa je pri vas odnos med delavci in nadrejenimi?

Odnos med mojstri in delavci je zelo dober, le malokrat pride do ostrih besed. Vsi se dobro razumemo. Tudi disciplina delavcev je zelo dobra, saj sem že enajst let tu zaposlen in v tem času je bil z izključitvijo kaznovan le en delavec v naši delovni enoti.

Kako pa je s fluktuacijo v vaši delovni enoti?

Pred časom je bil problem fluktuacije, toda to so uredili s povišanjem OD oziroma s procenti na zastoje ure, od takrat pa tega problema ni več. Problem je le pri mlajši delovni sili, večina nekvalificirani, ki morajo na odsluženje vojaškega roka, ko se že nekoliko upelejo v delo.

V vaši DE je veliko športnikov, kako pa je z rekreacijo?

Srečanje mladincev tovarn obutve

Pred kratkim je mladinski aktiv tovarne obutve »Jelen« iz Tolmina poslal našemu mladinskemu aktivu zanimivo ponudbo za srečanje mladincev tovarn obutve v Sloveniji. Mladinci iz toliminske tovarne obutve »Jelen« so poslali vabila za sodelovanje na tem srečanju tovarnam: ALPINA Žiri, GALANT Ljubljana,

na, INDUSTRIJA OBUTVE Novo mesto, JADRAN-CICIBAN Miren pri Novi Gorici, LILET Maribor, PLANIKA Kranj in PEKO Trzin. Najprej naj bi se sestali predsedniki mladinskih aktivov iz omenjenih tovarn, ki naj bi se pogovorili o organizaciji tega srečanja.

Znanje je moč.

(Bacon)

Najbolj učeni ljudje niso tudi najpametnejši.

(Chaucer)

Čas ustvarja pravico in postavlja vse stvari na njihovo mesto.

(Voltaire)

Ne učimo se za šolo, marveč za življenje.

(Seneca)

Hiti počasi!

(Vespazian)

Bolj ko je kdo učen, bolj dvomi.

(Piccolomini)

Zahvale

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega dragega moža in očeta Franja Vidoviča se iskreno zahvaljujem delovni skupnosti tovarne Peko za izkazano pozornost in sočustvovanje, posebno sodelavcem oddelkov plastika, delavnica in goodyear izdelava,

žena Francka s hčerko

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega očeta Rudolfa Snedica, se zahvaljujem oddelku 512 za izrečeno sožalje in za podarjeni venec.

žalujoči Janez Papler z družino

**Dopisujte
v naše glasilo!**

Prišli - odšli

PRIŠLI V PRODAJNO MREŽO

Beograd I
Trivun Marković
Čačak
Ferida Iričanin
Celje II
Jože Bohorč
Beograd II
Gordana Ilić
Sežana
Slavko Petelin
Tuzla
Ivanka Tunjić
Ljubljana I
Zvonka Skubic
Ljubljana I
Ljubica Lavrič
Maribor II
Vlasta Morgulj
Niš II
Dragan Sretenović
Karlovac I
Mira Pilja
Nova Gorica
Damjana Bat
Ljubljana IV
Veronika Podgoršek

Kragujevac
Miroslav Stanković
Ljubljana III
Nevanka Zupančič
Celje II
Stanislava Ogorevc
Subotica
Zivko Vojvodić
Maribor I
Ivica Malek
Skopje II
Dragi Antonovski
Pula
Nada Orlić
Škofja Loka
Irena Osredkar
Kranj III
Franc Pretnar
Vinkovci
Dragica Beljo
Ptuj
Darko Praprotnik

ODŠLI IZ PRODAJNE MREŽE

Varaždin
Antun Štefanić
Celje II
Jože Bohorč
Zrenjanin
Lajoš Halai

(Nadalj. na 8. str.)

